

Ett äventyr efter lederna

Jag skulle ut och sladda skoterleder för Järvsö skoterklubb så jag hoppade in i epan och for mot Hians Patriks hemland. De är en liten gård med en jävla massa prylar, allt från snöskotrar fyrhjulinger, släpvanfar till traktorer. Jag gick in och kollade vart Patrik höll hus, där inne i köket satt Patrik och pappa med en varsin grogg i högsta hugg.

Vi satt och tjattrade en stund om allt möjligt som finns här i världen sen fråga dom om jag var törstig, innan jag hann svara så hällde dom upp något i glaset och jag svepte, eftersom ingen minns en fegis. Sen satte jag mig på 59:an och drog igång han, körde till sladden, la i backen och koppla på sladden. Jag for igenom Lörstrand och upp mot Sörby. Men jag började hallucinera mer och mer.

Efter en stund gick det inte att sitta på skoter längre, det kändes som att höve skulle snurra av skallen, jag va lite spyfärdig men inte fan är jag någon fjolla som kräks, nä du skulle aldrig hända så jag tryckte ner de i halsen igen och knäppte mig en troca så jag skulle få lite socker. Jag stannade skotern någonstans i skogen ovanför Sörby och stängde av skotern. Jag visste inte riktigt var jag var, man hörde något vindkraftverk men det var så mörkt så jag såg bara små björkarna efter led kanten. Jag satt en stund på skotern och tog några andetag med det blev inget bättre.

Efter att jag suttit på skoter ett tag så hörde jag något i skogen, det lät typ som alkisarna nere på bypuben blandat med en älgdjur. Men de var så sluddrigt så jag hörde inte vad personen sa. Tillslut så hörde jag försvinn från min skog men jag var så snurrig så jag svarade inte, de kändes som gröna lund hade rave i skallen på mig. Efter en stund så kunde man se en figur i skuggorna.

Jag tyckte jag såg en svans men var inte säker. Sen såg jag vad de var, de var ett troll, bärga troll. De var en stor och ruskig jävel med tänder stora som suddigum, stora gula ruskiga ögon med en iskall blick, kanske 180 centimeter lång, lite rund med manboobs. Han var inte direkt någon brudmagnet om man säger så.

Han stod och tjattra en bra stund men orden gick in i en örat och ut i de andra, men jag tyckte att jag hörde något om miljön och att avgaser är dåligt och då sluta jag lyssna helt.. Så jag satt där en stund och lyssnade på fanskapet medan han stod som någon lärare eftersom de babblar dag in dag ut. Fy fan vad tråkigt de var, så tillslut drog jag igång skotern, satte på handtags och tumvärmare och fortsatte med sladd rundan å tro fan att fanskapet babbla så mycket att han inte ens märkte att jag stack.

